

Rozhodnutí Krajského soudu v Karlových Varech ze dne 6. 2. 1957, sp. zn. 3 To 53/57

Číslo: 57/1957

Právní věta:

S hlediska § 186 tr. zák. nutno rozumět trestným činem, kterého se pachatel dopustil ve stavu nepřičetnosti, do něhož se přivedl požitím alkoholického nápoje (nebo jinak) i pokus, návod a pomoc (§ 75 odst. 1 tr. zák.).

Soud: Krajský soud v Karlových Varech

Datum rozhodnutí: 06.02.1957

Spisová značka: 3 To 53/57

Číslo rozhodnutí: 57

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Alkohol, Návod, Nedokonaný trestný čin, Nepřičetnost, Opilství, Pokus, Pomoc

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud v Karlových Varech uznal obžalovaného rozsudkem z 14. ledna 1957 vinným trestným činem opilství podle § 186 tr. zák. Lidový soud podle odůvodnění rozsudku zjistil, že se obžalovaný v hostinci při zábavě přivedl požitím velkého množství alkoholických nápojů do stavu nepřičetnosti, ve kterém opustil hostinec kolem půlnoci spolu se svým známým P, rovněž značně podnapilým, a odešel s ním do jeho bytu, kde byla přítomna manželka P. Po krátkém pobytu v uvedeném bytě obžalovaný poslal P opět do hostince pro pivo s tím, aby se v hostinci ještě na účet obžalovaného napil. Když P odešel, obžalovaný zůstal sám v bytě s manželkou jmenovaného. Obžalovaný k ní přistoupil, uchopil ji za ruce, zvrátil ji na křeslo a snažil se ji obnažit. Napadené se sice podařilo vymanit se obžalovanému, který ji však opět uchopil a srazil ji do uhláku, načež se opět snažil ji obnažit. Protože se v tom však ozvaly na chodbě hlasy přicházejících osob, mezi nimi i manžela poškozené, ustal obžalovaný od dalšího zápasu s poškozenou a odešel. Poškozená utrpěla pádem na uhlík četné bolestné oděrky a krevní podlitiny na stehně, takže druhého dne chodila jen s námahou.

Krajský soud k odvolání obviněného a okresního prokurátora zrušil rozsudek lidového soudu a tomuto soudu vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí.

Odůvodnění:

Okresní prokurátor ve svém odvolání namítal, že soud první stolice uznal obžalovaného neprávem

vinným toliko trestným činem opilství podle § 186 tr. zák., ač svědky bylo prokázáno, že obžalovaný sice jednal pod vlivem alkoholu, nikoliv však v opilosti úplně, a byl si dobře vědom celého svého jednání, takže měl být uznán vinným trestným činem pokusu znásilnění podle § 5 odst. 1, § 238 odst. 1 tr. zák. a měl mu za to být uložen vyšší trest.

Obžalovaný naproti tomu ve svém odvolání uváděl, že soud první stolice správně zjistil u něho stav opilosti, napadal však nesprávnost zjištění nalézacího soudu, pokud se týká toho, co v tomto stavu opilosti prováděl, a namítal, že jeho jednání vůči poškozené nebylo pokusem znásilnění, nýbrž ublížením na zdraví podle § 219 odst. 1 tr. zák. Namítal dále, že po stránce právní není ani pojmově možné dopustit se v opilosti pokusu trestného činu, poněvadž v opilosti je subjektivní stránka pachatelova jednání vyřazena a nepřichází tu proto v úvahu ani úmysl, jak jej předpokládá pokus. Obžalovaný se proto domáhal toho, aby jeho jednání bylo náležitě zjištěno a v důsledku toho i mírněji posouzeno.

Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek i řízení jemu předcházející v neveřejném zasedání, při čemž zjistil, že skutková zjištění soudu první stolice jsou neúplná, takže o podstatných okolnostech případu by v odvolacím řízení bylo nutno provádět obsáhlé dokazování [§ 275 odst. 1 písm. b), c) tr. ř.].

Podle dosavadních zjištění nalézacího soudu se obžalovaný přivedl požitím většího množství alkoholických nápojů do stavu nepřičetnosti, ve kterém se pokusil znásilnit ženu. Pokud jde o opilost obžalovaného, má ji soud první stolice prokázanu jen všeobecně výpovědmi slyšených svědků, kteří vesměs uvedli, že obžalovaný vypil značné množství alkoholických nápojů. Z odůvodnění napadeného rozsudku není však patrné, ze kterých svědeckých výpovědí v tomto směru soud první stolice vycházel a co z nich konkrétně zjistil. Okresní prokurátor ve svém odvolání poukazuje na to, že všichni slyšení svědci prokázali sice, že obžalovaný pil alkoholické nápoje, jinak však jejich výpovědi nedávají podklad pro závěr, že by obžalovaný byl natolik opilý, aby nevěděl, co dělá.

Jak zjistil odvolací soud z jednotlivých svědeckých dosud slyšených svědků, projevoval se obžalovaný sice jako osoba ovlivněná požitím alkoholu, bez bližšího přezkoumání všech okolností nelze se však zatím vyslovit, zda byl opilý do té míry, že v době činu byl nepřičetný. Tak poškozená vypověděla, že obžalovaný v době, kdy přišel do jejího bytu, byl v povznesené náladě a že bylo na něm vidět, že pil. U hlavního líčení pak tato svědkyně uvedla, že nemůže říci, jakého stupně byla opilost obžalovaného. Podle svědka N vypil obžalovaný asi 6 piv a 2 hrníčky grogu. Obžalovaný se jevil svědku jako člověk v mírně podnapilém stavu, který byl veselý, hodně povídal, řeč však měl normální a při chůzi se nepotácel. Rovněž další svědek R pozoroval na obžalovaném pouze „náladu“. Obžalovaný sám uvedl ve své obhajobě, že vypil 7 až 8 desetistupňových piv, 4 grogy a 4 rumy a následkem toho se opil tak, že si vůbec nepamatuje, co po té dělal a zda byl v bytě poškozené.

Za daného stavu věci nelze tedy bezpečně usuzovat, že obžalovaný byl nepřičetný následkem nadměrného požití alkoholických nápojů, pokud nebudou odstraněny rozpory v údajích svědků o množství alkoholu, které obžalovaný vypil, a o tom, jak se potom choval. Bude proto třeba, aby první soud po případě opětným slyšením svědků, kteří obžalovaného v kritické době viděli, objasnil náležitě tuto okolnost týkající se subjektivní stránky jednání obžalovaného.

Pokud obhajoba namítala, že pojmově není možné dopustit se v opilosti pokusu trestného činu, nelze s tímto názorem souhlasit. S hlediska § 186 tr. zák. nutno rozumět trestným činem, jehož se pachatel dopustil ve stavu nepřičetnosti, do něhož se přivedl požitím alkoholického nápoje (nebo jinak) i pokus, návod a pomoc (§ 75 odst. 1 tr. zák.).

Pokud by tedy lidový soud po doplnění řízení zjistil, že obžalovaný se zažalovaného jednání dopustil ve stavu nepřičetnosti následkem opilosti a že jeho jednání po objektivní stránce dosáhlo intensity

pokusy znásilnění, pak by nebylo překážek, aby byl obžalovaný uznán vinným trestným činem opilství podle § 186 tr. zák. spáchaným tím, že se v opilosti dopustil pokusu znásilnění, t. j. násilí, jímž se snažil proti vůli poškozené o vynucení soulože a k dokonání nedošlo jen proto, že byl ve svém jednání vyrušen.

(V dalším krajský soud ještě dodal, že skutkové zjištění lidového soudu i pokud jde o objektivní stránku pokusu znásilnění zůstalo neúplným a uvedl, v kterých směrech bude třeba s tohoto hlediska řízení v první stolici doplnit.)